

FUNDARGERÐ

PENINGASTEFNUNEFND

2023

Febrúar
113. fundur
Birt 22. febrúar 2023

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands

Febrúar 2023 (113. fundur)

Birt: 22. febrúar 2023

Í lögum um Seðlabanka Íslands segir að ákvarðanir um beitingu stjórnþækja bankans í peningamálum séu teknar af peningastefnunefnd og að opinberlega skuli birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra. Á grundvelli þessa birtir peningastefnunefnd fundargerðir tveimur vikum eftir að ákvarðanir hennar eru kynntar. Í fundargerðunum koma m.a. fram upplýsingar um hvernig atkvæði einstakra nefndarmanna féllu við ákvarðanir nefndarinnar.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 6. og 7. febrúar 2023, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, ákvarðanir um beitingu stjórnþækja bankans í peningamálum og kynningu þeirra ákvarðana 8. febrúar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um ákvarðanir í peningamálum ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálaegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlendan þjófbarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá síðasta fundi nefndarinnar 23. nóvember 2022 eins og þær birtust í uppfærðri spá í *Peningamálum 2023/1* hinn 8. febrúar.

Fjármálamarkaðir

Frá fundi peningastefnunefndar í nóvember hafði gengi krónunnar lækkað um 2,8% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á milli funda nam gjaldeyrissala Seðlabankans 18 m. evra (2,8 ma.kr.) og hlutur bankans af heildarveltu á gjaldeyrismarkaði var um 5% á tímabilinu.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans minnkaði frá fundi nefndarinnar í nóvember. Raunvextir bankans voru -0,7% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar til eins árs og voru 0,5 prósentum lægri en rétt eftir birtingu vaxtaákvörðunar nefndarinnar í nóvember. Miðað við ársverðbólgu höfðu þeir lækkað um 0,4 prósentur á sama tímabili og voru -3,5%.

Vextir á ótryggðum innlánnum í viðskiptum til einnar nætur (IKON) og vextir á millibankamarkaði með krónur hækkuðu í takt við hækkun meginvaxta í nóvember en velta á millibankamarkaði á milli funda nefndarinnar nam 15 ma.kr. Ávöxtunarkrafa lengri óverðtryggðra ríkisbréfa hafði hækkað um allt að 0,3 prósentur frá fundinum í nóvember og krafa lengri verðtryggðra ríkisbréfa hafði hækkað um allt að 0,1 prósentu. Þá höfðu meðalvextir óverðtryggðra íbúðalána hækkað í kjölfar hækkunar meginvaxta í nóvember og meðalvextir verðtryggðra íbúðalána hækkað lítillega.

Skammtímavaxtamunur miðað við þriggja mánaða millibankavexti hafði minnkað um 0,4 prósentur á milli funda gagnvart evrusvæðinu og var 4,2 prósentur en jókst um 0,2 prósentur gagnvart Bandaríkjunum og var 1,9 prósentur. Á sama tíma hafði mismunur langtímavaxta minnkað um 0,1 prósentu gagnvart Þýskalandi og var 4,3 prósentur en hafði aukist um 0,3 prósentur gagnvart Bandaríkjunum og var 2,9 prósentur. Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs höfðu aukist lítillega á milli funda nefndarinnar. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum var 0,7% og vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum var 1,1 prósentu.

Samkvæmt ársfjórðungslegri könnun Seðlabankans á væntingum markaðsaðila sem framkvæmd var í janúar sl. Þjuggust þeir við því að meginvextir Seðlabankans yrðu hækkaðir í 6,25% á núverandi ársfjórðungi en að þeir yrðu lækkaðir í 6% á fjórða fjórðungi og yrðu 4,75% eftir tvö ár. Þetta eru hærrí vextir en markaðsaðilar þjuggust við í könnun bankans í nóvember sl. Hlutfall svarenda sem taldi taumhald peningastefnunnar of laust var 28% og jókst úr 18% í nóvemberkönnuninni. Þá fækkaði þeim sem töldu taumhaldið hæfilegt í 56% úr 67% í nóvember en 16% töldu taumhaldið of þétt.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu þess að peningastefnunefnd myndi hækka vexti um 0,5 prósentur. Vísuðu þær til þess að verðbólga hefði aukist á ný og að verðhækkningar væru á breiðum grunni. Þá hefði verðbólguálag á skuldabréfamarkaði hækkað, verðbólguvæntingar væru enn háar og gengi krónunnar hefði gefið eftir að undanfögnu auk þess sem spennan á vinnumarkaði væri töluverð. Nefndu þær þó að farið væri að hægja á fasteignamarkaði og vísbendingar væru um að hægt hefði á vexti einkaneyslu.

Það dró lítillega úr ársvexti víðs peningamagns (M3) á seinni hluta síðasta árs en vöxturinn mældist 8,9% í desember. Á sama tíma má áætla að ársvöxtur útlána lánakerfisins til heimila hafi verið rúmlega 9% og dró lítillega úr vextinum undir lok síðasta árs. Ársvöxtur útlána til fyrirtækja jókst töluvert á síðasta ári og var 13% í desember.

Úrvalsvisitala Kauphallarinnar, OMXI10, hækkaði um 0,2% milli funda nefndarinnar. Velta á aðalmarkaði nam 1.032 ma.kr. á árinu 2022 sem er tæplega 3% minni velta en árið á undan.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, sem birt var í lok janúar, er gert ráð fyrir að hagvöxtur í heiminum verði 2,9% í ár. Það er 0,2 prósentum meira en sjóðurinn spáði í október í fyrra en vel undir meðalhagvexti undanfarinna tveggja áratuga. Þá er talið að hagvöxtur aukist í 3,1% á næsta ári sem er lítillega minni vöxtur en í októberspánni. Vaxtahækkningar seðlabanka til að ná niður verðbólgu og stríðsrekstur Rússa í Úkraínu eru áfram þungur baggi á efnahagssumsvif í heiminum. Hröð fjölgun COVID-19-smita í Kína dró einnig úr hagvexti í fyrra en nýleg slökun á sóttvarnaaðgerðum þarlendrar stjórnvalda gefur fyrirheit um kraftmeiri efnahagsbata í ár en áður var búist við. Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn spáir því að verðbólga í heiminum hjaðni úr 8,8% í fyrra í 6,6% í ár og að hún verði 4,3% á næsta ári. Það er heldur meiri verðbólga en spáð var í október. Talið er að verðbólga í þróuðum ríkjum heims verði 4,6% í ár og 2,6% á næsta ári sem er einnig heldur meira en í októberspánni.

Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofu Íslands nam halli á vöruskiptajöfnuði 240 ma.kr. í fyrra samanborið við 165 ma.kr. halla árið áður á föstu gengi. Hallinn jókst því um tæplega 46% milli ára, einkum vegna mikils vaxtar innflutnings á seinni helmingi ársins en þar vega eldsneyti og fjárfestingarvörur þungt. Útflutningsverðmæti vöru jókst um 37% í fyrra en allir helstu undirflokkar jukust töluvert milli ára, sem má að mestu leyti rekja til mikilla verðhækkana. Mest áhrif hafði aukið verðmæti

iðnaðarvara, einkum áls, vegna umtalsverðrar verðhækkunar á fyrri helmingi ársins. Á sama tíma jókst innflutningsverðmæti vöru um 38% en hlutfall þess af landsframleiðslu á seinni hluta síðasta árs var það hæsta síðan árið 2006. Allir helstu undirflokkar vöruinnflutnings höfðu áhrif til hækkunar á árinu en mest áhrif hafði aukið verðmæti eldsneytis sem jókst um 173% milli ára.

Heimsmarkaðsverð á áli hækkaði um ríflega 3% frá nóvemberfundi nefndarinnar og var um 2.500 Bandaríkjadaliir á tonnið. Það er þó um 22% lægra verð en í byrjun febrúar 2022. Bráðabirgðatölur Hagstofunnar benda til þess að verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hafi hækkað um 2% milli fjórðunga á fjórða ársfjórðungi í fyrra og um tæplega 21% á árinu í heild. Heimsmarkaðsverð á Brent-hráolíu lækkaði um ríflega 5% milli funda nefndarinnar og var um 84 Bandaríkjadaliir á tunnu á febrúarfundinum. Það er tæplega 10% lægra verð en í byrjun febrúar 2022.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag lækkaði um 1% milli mánaða í desember og var þá 2,1% yfir meðaltali síðasta aldarfjórðungs en 5,9% lægra en í desember 2019. Raungengi á þann mælikvarða hækkaði um 3,5% milli ára í fyrra og má rekja hækkunina til 3,1% hækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi var 0,3 prósentum meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjórðarbúskapur og verðbólga

Á fyrstu þremur fjórðungum síðasta árs jókst einkaneysla um 10,9% milli ára. Útgjöld heimila voru áfram talsverð á síðasta fjórðungi í fyrra þótt vísbendingar séu um að hægt hafi á ársvexti einkaneyslu á fjórðungnum. Þá hefur svartsýni heimila aukist í takt við vaxandi verðbólgu og greiðslubyrði lána sem bendir til þess að áfram hægi á ársvexti einkaneyslu á fyrsta fjórðungi þessa árs.

Fjárlög fyrir árið 2023 voru samþykkt á Alþingi í desember sl. með halla sem nemur um 3% af landsframleiðslu. Þetta er meiri halli en fjárlagafrumvarpið kvað upphaflega á um og er útlit fyrir að aðhald fjárlaga sé umtalsvert minna en gert var ráð fyrir í nóvemberspá bankans.

Samkvæmt niðurstöðum vetrarkönnunar Gallup sem framkvæmd var í desember í fyrra á meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins voru viðhorf fyrirtækja til núverandi efnahagsaðstæðna nokkru verri en í haustkönnuninni. Væntingar stjórnenda til næstu sex mánaða voru einnig heldur neikvæðari en í haust. Um 39% stjórnenda töldu að aðstæður í efnahagslífinu versni eftir sex mánuði eða litlu færri en í haust en tæplega 40% töldu að þær verði óbreyttar. Stjórnendur voru almennt bjartsýnni um erlenda eftirspurn en innlenda en litlar breytingar urðu á mati þeirra frá því í haust. Bjartsýnastir voru stjórnendur í iðnaði og framleiðslu og samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu.

Samkvæmt árstíðarleiðréttum niðurstöðum könnunarinnar eru ráðningaráform fyrirtækja áfram mikil. Munur á hlutfalli fyrirtækja sem vildu fjölga starfsfólki og þeirra sem vildu fækka var 29 prósentur og hefur hann verið nálægt því gildi frá sumarkönnun ársins 2021. Um 54% stjórnenda töldu vera skort á starfsfólki og er hlutfallið því enn við sögulegt meðaltal. Þá taldi sambærilegt hlutfall stjórnenda fyrirtækis sitt í vanda með að mæta óvæntri eftirspurn.

Samkvæmt vinnumarkaðskönnun Hagstofunnar (VMK) fjölgaði heildarvinnustundum um 5,9% milli ára á fjórða ársfjórðungi í fyrra sem má alfarið rekja til fjölgunar starfandi fólks. Launafólki á staðgreiðsluskrá fjölgaði álíka mikið milli ára eða um 5,7%.

Árstíðarleiðréttar tölur VMK fyrir fjórða ársfjórðung í fyrra sýna að atvinnuþátttaka jókst um 1 prósentu milli fjórðunga og mældist 80,4%. Hlutfall starfandi jókst litlu meira og því minnkaði atvinnuleysi lítilla milli fjórðunga og mældist 3,7%. Á sama tíma var skráð atvinnuleysi enn minna eða 3,4% að teknu tilliti til árstíðarsveiflu.

Íbúum landsins fjölgaði um 3,1% milli ára á fjórða fjórðungi í fyrra. Fjölgunina má að mestu leyti rekja til fjölgunar erlends vinnuafis en um 2.170 fleiri erlendir ríkisborgarar fluttu til landsins en frá því á fjórða ársfjórðungi.

Á fjórða fjórðungi síðasta árs hækkaði launavísitalan um 9,4% milli fjórðunga og um 8,3% milli ára. Á sama tíma var kaupmáttur launa miðað við vísitöluna óbreyttur frá fjórða fjórðungi ársins 2021.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í janúar, hækkaði um 0,2% milli mánaða að teknu tilliti til árstíðarsveiflu og um 18,2% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Húsnæðis- og mannvirkjastofnun reiknar út, lækkaði um 0,4% milli mánaða í desember að teknu tilliti til árstíðar en hækkaði um 17,4% milli ára. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fækkaði um 28,4% milli ára í fyrra en kaupsamningum um nýbyggingar um 27,1% á sama tímabili. Íbúðum á sölu hefur fjölgað töluvert undanfarna mánuði og var meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu í desember 3,3 mánuðir sem er töluvert meira en í desember 2021 þegar hann var 0,8 mánuðir.

Vísitala neysluverðs hækkaði um 0,85% milli mánaða í janúar og jókst ársverðbólga í 9,9%. Hún er því orðin jafn mikil og þegar hún náði hámarki í júlí á síðasta ári. Verðbólga án húsnæðis jókst einnig í janúar og mældist 8,3%. Hins vegar var undirliggjandi verðbólga óbreytt milli mánaða og mældist 7% miðað við meðaltal ólíkra mælikvarða.

Stóran hluta hækkana í janúar má rekja til verð- og gjaldskrárhækkana sem ákveðnar eru af hinu opinbera og hefur verð á opinberri þjónustu hækkað um 7,5% sl. tólf mánuði. Ekkert lát er á verðhækkun mat- og drykkjarvöru sem hefur hækkað um 10,8% á sama tímabili. Hluta verðhækkana undanfarið má rekja til gengislækkunar krónunnar. Verðlækkarnir vegna vetrarútsölu vógu þó á móti og voru útsöluáhrifin lítillaga meiri en í fyrra.

Verðbólguvæntingar í nýlegum könnunum hafa lítið breyst milli kannana á flesta mælikvarða. Samkvæmt könnun bankans búast markaðsaðilar áfram við að verðbólga verði 4% eftir tvö ár. Stjórnendur fyrirtækja og heimili eru þó svartsýnni og telja að verðbólga hjaðni enn hægar. Fyrirtæki gera áfram ráð fyrir því að verðbólga verði að meðaltali 4% á næstu fimm árum en heimili að hún verði 5% á tímabilinu. Markaðsaðilar eru hins vegar bjartsýnni um langtímaverðbólguhorfur. Gera þeir ráð fyrir að verðbólga verði að meðaltali 3,5% á næstu fimm árum og 3,3% á næstu tíu árum. Væntingar þeirra hafa lækkað lítillaga á milli kannana líkt og verðbólguálag á skuldabréfamarkaði. Fimm ára álagið eftir fimm ár var um 3,6% í byrjun febrúar en var að meðaltali 3,9% í nóvember.

Samkvæmt uppfærðri spá sem birtist í *Peningamálum* 8. febrúar hafa verðbólguhorfur versnað á ný. Talið er að verðbólga verði að meðaltali 9,5% á fyrsta fjórðungi þessa árs sem er 1 prósentu yfir því sem gert var ráð fyrir í nóvember en áþekkt því sem gert var ráð fyrir í ágústspánni. Langtímaverðbólguvæntingar hafa lítið breyst og eru vel yfir verðbólgu markmiði Seðlabankans. Áfram er talið að verðbólga hafi náð hámarki en hún hjaðni töluvert hægar en spáð var í nóvember.

Þótt heldur hafi dregið úr svartsýni í alþjóðlegum efnahagsmálum eru hagvaxtarhorfur í þróuðum ríkjum áfram lakar. Gert er ráð fyrir að hagvöxtur í helstu viðskiptalöndum verði einungis 0,6% í ár sem er langt undir meðalhagvexti undanfarinna áratuga. Alþjóðleg verðbólga er áfram mikil þótt hún hafi hjaðnað frá því sem hún var mest í fyrra. Horfur eru á að það taki nokkurn tíma að koma henni í markmið enda er undirliggjandi verðbólga enn mikil.

Hagvöxtur mældist 7,4% hér á landi á fyrstu níu mánuðum síðasta árs sem er meiri vöxtur en gert hafði verið ráð fyrir í nóvemberspá bankans. Frávikið endurspeglar að miklu leyti endurmat Hagstofu Íslands á hagvexti á fyrri hluta ársins. Þótt vísbendingar séu um að hægt hafi á hagvexti á síðasta fjórðungi ársins hefur hagvöxtur á árinu öllu verið færður upp úr 5,6% í 7,1%. Það yrði mesti hagvöxtur á einu ári síðan

árið 2007 ef spáin raungerist. Áfram er talið að hægja muni á hagvexti í ár og að hann verði 2,6% sem er heldur minna en spáð var í nóvember. Horfur fyrir spátímabilið í heild hafa jafnframt heldur versnað.

Ljóst er að nýgerðir kjarasamningar eru bæði mun kostnaðarsamari og framhlaðnari en búist var við í síðustu grunnsþá bankans og er niðurstaðan áþekk fráviksdæmi sem birt var í *Peningamálum* í nóvember sem gerði ráð fyrir meiri launahækkunum. Í síðustu grunnsþá var áætlað að laun á vinnustund hafi hækkað um 7,8% milli ársmeðaltala í fyrra og að þau hækki um 6% í ár eða samtals 14,3% á þessum tveimur árum. Nú er talið að þau hafi hækkað um 8,6% í fyrra og hækki um 9,4% í ár eða samtals 18,8% yfir þetta tveggja ára tímabil.

Sem fyrr er mikil óvissa um efnahagshorfur. Framvinda stríðsátakanna í Úkraínu mun ráða miklu um alþjóðlega efnahagsþróun sem mun óhjákvæmilega einnig hafa áhrif hér á landi. Við bætist mikil óvissa um framvinduna í kjölfar kjarasamninganna sem fela í sér miklar launahækkningar á sama tíma og framleiðnivöxtur er lítill sem enginn, viðskiptakjör versna, gengi krónunnar lækkar og kjölfesta verðbólguvæntinga í verðbólguþéttum veikist. Við slíkar aðstæður er ekki útilokað að áhrif lækkandi gengis og hækkandi launa á verðbólgu verði meiri en undanfarinn áratug. Við bætist að ekki er búið að ljúka öllum kjarasamningum og því gætu laun hækkað enn meira en nú er gert ráð fyrir. Að sama skapi gætu launahækkningar á seinni hluta spátímans verið vanmetnar í grunnsþánni verði samið á svipuðum nóttum og nú þegar samningstíma nýrra samninga lýkur eftir ár.

II Ákvarðanir um stjórnþæki bankans í peningamálum

Nefndin ræddi taumhald peningastefnunnar í ljósi framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu lækkað frá nóvemberfundi nefndarinnar. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa en nefndin ákvað á fundi sínum í nóvember að hækka vexti enn frekar. Á þeim tíma hafði bæði mæld og undirliggjandi verðbólga aukist og efnahagshorfur fyrir árið 2023 höfðu batnað.

Nefndarmenn ræddu að verðbólga hefði aukist í janúar og mældist 9,9% en undirliggjandi verðbólga hefði haldist óbreytt í 7%. Þótt tekið hefði að hægja á húsnæðismarkaði og alþjóðleg verðbólga hefði minnkað lítillega væri verðbólguþrýstingur enn mikill og verðhækkningar á breiðum grunni. Jafnframt væri fylgni milli verðhækkana á undirlitum vísitölu neysliverðs að aukast.

Nefndin fjallaði um að verðbólguhorfur hefðu versnað frá síðasta fundi nefndarinnar og þótt verðbólga hefði líklega náð hámarki tæki lengri tíma að ná henni niður í verðbólguþéttum en áður hefði verið talið. Fram kom að lakari horfur skýrðust einkum af því að nýgerðir kjarasamningar á almennum vinnumarkaði fælu í sér töluvert meiri launahækkningar en gert hafði verið ráð fyrir í nóvember. Þá hefði gengi krónunnar lækkað og fram kom að útlit væri fyrir meiri framleiðsluspennu á spátímanum. Nefndarmenn ræddu að við þetta bætist að útlit væri fyrir að aðhald fjárlaga yrði minna en gert var ráð fyrir í nóvemberþá bankans þrátt fyrir að dragi úr hallarekstri ríkissjóðs í ár. Þá væru verðbólguvæntingar til lengri tíma enn vel yfir markmiði og raunvextir bankans hefðu lækkað frá síðasta fundi.

Nefndarmenn ræddu að samkvæmt nýrri þjóðhagssþá Seðlabankans hefði hagvöxtur í fyrra verið 7,1% sem væri töluvert meira en gert var ráð fyrir í nóvember og yrði mesti hagvöxtur á einu ári síðan árið 2007 gengi spáin eftir. Munaði þar mest um að vöxtur einkaneyslu hefði verið umfram spár. Fram kom að horfur væru á minni hagvexti í ár en þó væri áfram búist við töluverðri spennu á vinnumarkaði.

Allir nefndarmenn voru þeirrar skoðunar að hækka þyrfti vexti bankans enn frekar og rætt var um hækkun á bilinu 0,5-1 prósentu. Helstu rök sem komu fram voru þau að verðbólguhorfur hefðu versnað töluvert á ný. Þótt að hluta mætti rekja verri horfur til upphafsstöðunnar sökum mikillar aukningar verðbólgu í janúar þá var nefndin sammála um að janúarmælingin hefði lítil áhrif á ákvörðunina nú. Það

sem skipti máli væri að það tæki líklega lengri tíma en áður var talið að ná verðbólgu í markmið sökum mikilla launahækkana og annarra vísbendinga um aukinn verðbólguþrýsting. Verðbólga hefði haldist mikil um nokkurt skeið og því væri aukin hættu á að hún verði þrálát. Bent var á að lítið væri um vísbendingar um að tekið væri að draga úr almennri verðbólgu og hlutfall undirliða vísitölu neysluverðs sem hefði hækkað langt umfram verðbólguþrýstingum sl. ár færi enn vaxandi, enda væri verðbólga án húsnaðis enn að aukast skarpt. Þá væri enn talsverð spenna á vinnumarkaði og innlend eftirspurn væri kröftug. Nýlegir kjarasamningar væru kostnaðarsamari og framhlaðnari en gert hefði verið ráð fyrir á síðasta fundi. Nefndin hafði áhyggjur af að þegar miklar launahækkningar ættu sér stað á sama tíma og mikil spenna væri á vinnumarkaði gæti það leitt til launaskriðs og enn meiri verðbólguþrýstings. Auk þess væri ekki búið að ljúka öllum kjarasamningum og gætu laun því hækkað enn meira en nú væri gert ráð fyrir. Gengi krónunnar hefði síðan lækkað undanfarið sem að öðru óbreyttu myndi leiða til meiri innfluttrar verðbólgu. Ætti það ekki síst við þegar verðbólga væri mikil og kjölfesta verðbólguvæntinga hefði veikt. Áhrif gengislækkunar og almennra kostnaðarhækkana gætu því orðið meiri en hafa verið undanfarinn áratug. Að sama skapi kom fram að í ljósi þessa væri hættu á að nýlegar lækkningar á hrávöruverði myndu síður skila sér í verðlækkun hér á landi. Einnig væri útlit fyrir að aðhald samþykkttra fjárlaga væri minna en gert var ráð fyrir miðað við fjárlagafrumvarpið. Taumhald peningastefnunnar hefði jafnframt minnkað milli funda þrátt fyrir að vextir hefðu verið hækkaðir á síðasta fundi nefndarinnar.

Á móti vægi að skýr merki væru um að hægt hefði á umsvifum á húsnaðismarkaði og hefði húsnaðisverð á höfuðborgarsvæðinu lækkað lítillega að nafnvirði. Ljóst væri að aðgerðir bankans væru farnar að hafa áhrif á markaðinn þar sem m.a. hefði hægt á útlánvexti til heimila. Jafnframt væru vísbendingar um að hægt hefði á vexti einkaneyslu og svartsýni heimila hefði aukist undanfarið. Bent var á að undirliggjandi verðbólga hefði haldist óbreytt í janúar en of snemmt að segja til um hvort hún hefði náð hámarki.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu hækkaðir um 0,5 prósentur. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánnum, yrðu 6,5%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 6,25%, vextir af lánnum gegn veði til sjö daga 7,25% og daglánvextir 8,25%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra en Herdís Steingrímsdóttir hefði þó fremur kosið að hækka vexti um 0,75 prósentur.

Fram kom á fundinum að nefndin teldi líklegt að auka þyrfti aðhaldið enn frekar á næstunni til þess að verðbólga hjaðni í markmið innan ásættanlegs tíma.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu

Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Herdís Steingrímsdóttir, dósent, utanaðkomandi nefndarmaður

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur Seðlabankans, sat allan fund nefndarinnar. Þar að auki sátu nokkrir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Karen Á. Vignisdóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt miðvikudaginn 22. mars 2023.